

Tadeusz Makiewicz, Bolesława Pawlak

Gubin - Stare Miasto, pow. Krosno Odrzańskie

Informator Archeologiczny : badania 4, 232

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRUCZNO, pow. Świecie

patrz wczesne średniowiecze

GUBIN—STARE MIASTO
pow. Krosno Odrzańskie

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Poznaniu.

Badania prowadzili mgr Tadeusz Makiewicz i mgr Bolesława Pawlak. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Średniowieczna i nowożytna zabudowa miejska.

Celem prac było zbadanie początków osadnictwa w Gubinie. Wykonano dwa wykopy (kubatura łączna 215 m³).

Wykop I. Zlokalizowany w centrum Starego Miasta, pomiędzy gotyckim kościołem św. Trójcy (narożnik południowo-zachodni) i ratuszem (narożnik północno-wschodni). Uzyskano w ten sposób przekroje warstw na przestrzeni między kościołem i ratuszem. Grubość warstw kulturowych w wykopie 3,2 m. Obok ratusza stwierdzono dwie przybudówki z II połowy XVIII wieku, przeznaczone do przygotowywania zaprawy wapiennej, z zawartością dużej ilości kafli, ceramiki (m.in. fragmenty fajek, porcelany miśnieńskiej) oraz naczyń szklanych. Znalezione tam także monetę srebrną Augusta III Sasa, z roku 1763. W warstwie kulturowej znaleziono kilkadziesiąt grobów szkieletowych (w większości silnie zniszczonych), będących śladami cmentarza użytkowanego od późnego średniowiecza do czasów nowożytnych. Jedynie na poziomie calca stwierdzono ślady domostwa, pochodzi ono zapewne z początków istnienia miasta, lokowanego w 1235 roku.

W narożniku kościoła, pod fundamentami budowli z początku XVI w. stwierdzono istnienie fragmentu muru kamiennie-ceglanego, niezwiązanego z wyżej wymienionymi fundamentami kościoła. Niewielki ten fragment nie pozwala na wyciąganie wniosku, że był on związany z budowlą kościelną, zniszczoną wskutek trzęsienia ziemi w 1358 roku. Od strony wschodniej ratusza, na przedłużeniu jego ściany północnej odkryto fragment muru gotyckiego, wzniesionego z cegły w układzie polskim z wnęką (przejściem) zamurowaną również cegłą gotycką. Mur ten wiąże się z istniejącymi do połowy XIX w. ławami chlebowymi, powstałymi zapewne w drugiej połowie XV w.

Wykop II. Ulokowany w części wschodniej Starego Miasta. Grubość warstw kulturowych 4,50 m. Do głębokości 2 m sięgały fundamenty współczesnych budowli, zniszczonych w 1945 r. Poniżej warstwa kulturowa średniowieczna. Na poziomie calca stwierdzono resztki konstrukcji drewnianej domu, prawdopodobnie z XIII w.

W obydwu wykopach nie stwierdzono zabytków wczesnośredniowiecznych.